

[Axel Christensen.]

stor Udstrækning forsømmes, og at det kun er i denne specielle Situation, man fra det offentlige Side træder til med Tilskud, men at denne Tilstand naturligvis ikke er permanent. Jeg haaber derfor, at de paa-gældende, som Vedligeholdelsespligten egentlig paahviler, gør sig klart, at det kun er forbigaaende, at man fra det offentlige Side gaar med til at yde disse Millionbeløb, og jeg kan ikke se rettere, end at det i mange Tilfælde er paakrævet, at der føres et mere effektivt Tilsyn med, at den almindelige Vedligeholdelsespligt overholdes. Det er et Spørgsmaal, som det vil være nyttigt at drøfte nærmere ved Lejlighed.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men kan tiltræde Forslaget med de Ændringer, som det er undergaaet under Behandlingen i Folketinget.

Vi har inden for mit Parti det Ønske, at Loven maa fremme de tre gode Formaal, som den tilsigter: for det første at skaffe Beskæftigelse, for det andet at skabe bedre Boliger og for det tredie at øve en gavnlig Indflydelse paa Besparelsen af det kostbare Brændsel. Jeg skal da med disse Bemærkninger tilsige mit Partis Medvirken til Lovens Gennemførelse, og jeg vil ogsaa gerne tilføje: til hurtig Gennemførelse.

Elmqvist: Naar jeg tager Ordet under Behandlingen af denne Sag, vil jeg straks fremsætte den Bemærkning, at jeg, selv om jeg havde ønsket, at det Spørgsmaal, Lovforslaget behandler, nemlig Formaa af Beskæftigelsen ved Igangsættelse af Reparationsarbejder i Byerne, var blevet løst paa en anden Maade, end Tilfældet er, saa dog agter at give min Stemme til Forslagets Fremme i Erkendelse af de beskæftigelsesmæssige Muligheder, som ligger i Forslaget. Men samtidig med at jeg udtaler dette, ønsker jeg at pege paa den Maade, som Sagen efter min Mening burde være løst paa, og som efter min Mening vilde have været langt mere tiltalende og mere effektiv, nemlig Adgang til Skattenedsættelse.

For denne Vej: Adgang til at fradrage i sin skattepligtige Indtægt Beløb, anvendt til Reparations- og Fornyelsesarbejder, for derigennem at opmuntre Ejendomsbesiddere i Byerne til netop nu at foretage saadanne Arbejder, selv om de ikke er absolut nødvendige, har der i dette Efteraar været slaaget til Lyd fra forskellige Side. Jeg skal saaledes pege paa, at det har været nævnt i Folketinget, og at der dør navnlig er gaaet ind for det af det ærede

Medlem Hr. Amby. Jeg selv har argumenteret for det i nogle Artikler i et Par Venstreblade, „Svendborg Avis“ og „Vestkysten“, og jeg har med Glæde set, at Tanken om at gaa denne Vej er blevet taget op i en Række Blade Landet over, og at der er blevet givet Tilslutning til den ogsaa af Blade her i København. Jeg vil saaledes gerne nævne, at Dagbladet „Børsen“ er gaaet stærkt ind for Tanken. Endelig har Provinshandelskammeret indsendt en Resolution til Regeringen, hvori man har udtrykt Ønsket om, at man vilde gaa frem ad denne Vej, og forskellige Haandværkerinstitutioner har gjort det samme.

Jeg tror altsaa at kunne sige, at det er en Tanke, der har vundet vid Tilslutning, og jeg har en Fornemmelse af, at den ogsaa har mødt en vis Sympati inden for Regeringskredse. Ikke desto mindre har man altsaa fra Regeringens Side ment at burde gaa Tilskudsvejen. Jeg beklager dette, først og fremmest fordi jeg ikke synes, at vi her i Landet trænger til at faa flere Borgere inkorporeret i Tilskudsmodtagernes Kredse end højst nødvendigt. For det andet, fordi jeg tror, at man ved at gaa Tilskudsvejen i nogen Grad vil svække det, der er Maalet: saa megen Beskæftigelse og saa meget Fornyelsesarbejde i Gang som muligt. Jeg er for mit Vedkommende sikker paa, at det i mange Tilfælde vil gaa saadan, at en Del Ejendomsbesiddere, fordi det er Tilskud, de skal søge om, hvis de vil have en Begunstigelse i Anledning af, at de sætter Arbejder i Gang, som de maaske i og for sig kunde vente med til andre Tider, vil lade være med at sætte saadanne Arbejder i Gang. Det er nemlig saaledes, at Mentaliteten hos talstærke Kredse i vor Befolkning — man kan vel sige hos det store Flertal af Befolkningen — heldigvis stadig er den, at hvis man kan klare sig uden Tilskud fra det offentlige, vil man nu alligevel helst det. Derfor er jeg bange for, at mange Ejendomsbesiddere, naar man kun kan faa Begunstigelse gennem Tilskud, vil vælge at lade Sagen ligge, og det var jo ikke Meningen. Havde man derimod til disse Ejere kunnet sige: Belønningen for, at I sætter ekstraordinært Arbejde i Gang, skal ikke være Tilskud, men at I faar Lov til at trække Udgiftsbeløbet fra i jeres skattepligtige Indkomst — saa tror jeg, at Sagen vilde have ligget ganske anderledes for manges Vedkommende, og jeg tror, at det vilde give langt større Resultater.

Skattelettelse er jo nemlig noget ganske andet end Tilskud. Skattelettelse — det kan enhver med oprejst Pande tage imod.